

e-com.Ud'A

Número 28

30 d'abril de 2007

Consell editorial

- Univers Bertrana
- Manel Cayetano
- Aleix Dorca
- Sara Esqué
- Miquel Nicolau
- Josefina Porras
- Alexandra Saz

Contacte: butlleti@uda.ad

*La imaginació és l'ull
de l'ànima.*

**Joseph Joubert
(1754-1824)
moralista francès**

Parlem?	1
Editorial	1
Què fem?	2
Parlem?	4
Qui és qui?	6
Flaixos de llengua	7
Info-Ud'A	8
Postres de músic	10

Parlem?

França: cap a la Sisena República?

Amb set membres titulars, França va ser l'estat més ben representat a la Convenció sobre el futur de la Unió Europea, aquell fòrum a partir del qual es va dissenyar la proposta de Constitució europea. El text, doncs, es va redactar en bona part a la mida de les exigències gales. Però això no va impedir la rebel·lió posterior de les urnes i el triomf del *no* al referèndum, que va deixar enterrat *sine die* el projecte. Entremig, s'havia produït el terratrèmol polític d'aquelles presidencials del 2002: els electors van fer trontollar un edifici institucional de dos-cents anys d'història situant l'ultradretà Jean-Marie Le Pen a la segona volta amb un 18% dels sufragis. Unes setmanes abans havia aparegut l'expressió *tolerància zero* —davant la delinqüència—, que s'havia convertit en el *leitmotiv* de la campanya, sempre

associada a consideracions dubtoses sobre el relaxament de l'autoritat republicana a les barrades de majoria musulmana. Fins i tot al nostre país l'expressió s'utilitza encara, sovint, això sí, fora de context. El resultat va ser que Jacques Chirac va guanyar, legítimament, però amb el sentiment a l'opinió pública que havia estat per defecte, perquè en un context de por s'havia hagut de triar entre Chirac i el feixisme.

Cinc anys després, a França els toca disputar-se de nou una delicada majoria a les presidencials. Almenys aquest cop, davant de l'amenaça bruna, dos nous herois, Nicolas Sarkozy (UMP, dreta) i Ségolène Royal (PS, esquerra) han aconseguit situar-se a la segona volta.

(continua a la pàgina següent)

Editorial

França, el veí del nord, està vivint unes intenses eleccions presidencials marcades per una altíssima participació, al voltant d'un 85%, símptoma d'una bona salut democràtica. Ara ens queda esperar, fins al proper dia 6 de maig, en què uns 44 milions de francesos faran ús del seu principal dret de participació democràtica, per saber si al nostre petit Principat tindrem Copríncesa o Copríncep. Ségolène Royal i Nicolas Sarkozy, dues maneres molt diferents d'entendre França i encarar els seus problemes més greus: la manca d'integració d'una gran part de la població, l'estancament de l'economia i la crisi de l'estat del benestar. Per una banda Sarkozy, que els mitjans de comunicació han batejat com a *speed sarko* per la seva hiperactivitat, proposa la creació d'un controvertit ministeri d'immigració per assegurar una immigració desitjada i, a la vegada, qualificada, segons les necessitats del país, apostant clarament per mesures restrictives. Sembla paradoxal que el propi Nicolas Sarkozy sigui fill d'un aristòcrata hongarès, que va fugir del règim comunista als anys 50 i d'una mare grega. Per contra, Ségolène Royal, filla d'un coronel d'artilleria conservador, proposa la prevenció i l'educació com a instrument per evitar la inseguretat ciutadana i la integració dels immigrants. Tot i això, com a punt feble, Ségolène Royal mostra una manca d'experiència en matèria econòmica i una marcada ten-

dència a l'intervencionisme econòmic. Sortosament, en aquestes eleccions Le Pen no ha passat a la segona volta, tal i com sí va ocórrer a les darreres eleccions presidencials donant un bon ensurt a l'electorat francès i al nostre petit principat. Amb tot, no fa falta gaire imaginació per saber on han anat a parar els 980.000 vots que Le Pen ha perdut en aquestes eleccions. Ara, la clau, terme que esta molt de moda aquí, la tenen els disputats 7 milions de vots del Sr. Bayrou. Encara que, en recents declaracions Bayrou no s'ha decantat per cap de les dues opcions.

Però tornant a la pregunta de l'inici, malgrat que a Andorra s'observen les eleccions franceses amb una certa simpatia per la proximitat geogràfica i cultural que tenim amb el país gal, hauríem de tenir ben present que l'elecció del President de la República afecta de manera important la vida política del Principat. Els Coprínceps, institució sorgida dels Pareatges, sancionen i promulguen les lleis segons la Constitució. Temes tant controvertits com el divorci o l'avortament han d'estar aprovats, com a mínim, per un dels dos Coprínceps. El Principat d'Andorra, país sobirà i democràtic, potser s'hauria de començar a plantejar si no hauria de poder dir la seva en l'elecció dels seus mandatariis de més alt nivell.

Parlem?

França: Cap a la Sisena República?

Això no impedeix, tanmateix, que per a molta gent les institucions polítiques ja no responen ni als objectius inicials ni als reptes del moment. Les presidencials adopten, doncs, entre d'altres dimensions, la d'un discret plebiscit sobre una possible reforma institucional.

L'any 1958, amb Charles de Gaulle, els francesos van aprovar massivament la Constitució de la Cinquena República, admirada arreu per la seva capacitat de garantir l'estabilitat i el bon funcionament dels poders públics en comparació amb els anteriors episodis de convulsió. Ara bé, des de fa tres dècades, l'esperança de vida dels governs consecutius ha estat de tan sols trenta mesos. Al mateix temps, una mena de teoria del declivi, inicialment minoritària, ha acabat transcendint l'espectre polític, fins al punt que primeres figures històriques, com ara l'expresident Valéry Giscard d'Estaing o l'exprimer ministre Édouard Balladur, s'hi han apuntat. Des del punt de vista dels *declinòlegs*, com els anomenen alguns, si França travessa una crisi, si la *grandeur* no ha de tornar, el que cal és començar una etapa nova.

Ja fa uns anys que una fundació, la Convenció per la Sisena República (C6R), reclama que s'abandoni el model actual de *monarquia republicana* en benefici d'un règim parlamentari, amb un primer ministre elegit a les urnes, i una assemblea nacional en què els ciutadans se sentin representats de manera més proporcionada i justa. La C6R critica sobretot l'absència de control democràtic sobre el president de la República, una figura providencial immune a qualsevol reclamació de responsabilitat política. Al començament, la perspectiva d'una França sense eleccions presidencials va semblar radical i poc realista, tan impensable com un futbol sense estrelles planetàries. La societat política es donava per satisfeta amb algunes mesures de maquillatge, canvis menors al reglament, com ara passar del septenni al quinquenni amb l'argument que així s'evitaven les frustracions de la cohabitació. Avui, en canvi, només Sarkozy s'ha oposat obertament a la Sisena República. Fins quan?

Univers Bertrana

Què fem?

Postgrau en gestió financera

En l'actual societat de la informació cada vegada es fa més palesa la necessitat d'adaptació als canvis de les empreses. Aquesta capacitat d'adaptació es pot potenciar, en una mesura força important, mitjançant la formació continuada dels professionals que hi realitzen la seva activitat.

L'entorn economicofinancer de les empreses també evoluciona permanentment i requereix, cada vegada més, professionals especialitzats, capaços de desenvolupar una bona gestió, identificant les relacions entre les decisions financeres i el desenvolupament global del negoci.

Davant d'aquesta necessitat, el proper curs 2007-2008, la Universitat d'Andorra oferirà la segona edició del Postgrau en gestió financera, que organitza conjuntament amb la Cambra de Comerç Indústria i Serveis d'Andorra, la Universitat de Lleida i el Forum 2001.

Un dels objectius de la Universitat d'Andorra és contribuir al reciclatge i perfeccionament dels professionals del país. L'estructura lleugera i flexible d'aquesta universitat permet l'assoliment d'aquest objectiu, mitjançant l'oferta de programes de formació específics, de qualitat i dirigits a cobrir les necessitats dels esmentats professionals amb la col·laboració d'altres institucions acadèmiques de reconegut prestigi. La pròpia estructura i experiència de la Universitat d'A-

ndorra en el desenvolupament d'aquest tipus de programes, així com també, el suport obtingut per part de les institucions representatives dels diferents sectors, permeten que els continguts dels temaris s'adaptin a les especificitats del país.

El resultat d'aquesta col·laboració és el fet que la Universitat d'Andorra i la Universitat de Lleida aportin la gestió acadèmica (professorat, continguts, titulació,...) i la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis i el Forum 2001, hi aportin l'aplicació a l'entorn empresarial.

Aquesta formació, de 150 hores de classe presencial, impartides d'octubre a abril i biennal, es presenta dividida en dos cursos d'actualització que coincideixen amb els dos mòduls que integren el programa del postgrau complet. D'aquesta forma es permet ampliar el col·lectiu destinatari d'aquests estudis.

El primer mòdul, dedicat a la *comptabilitat i fiscalitat empresarial*, va dirigit a aquelles persones que vulguin conèixer el sistema comptable de les empreses i aprofundir en els seus conceptes més rellevants, destacant l'estudi de les novetats relatives a la Normativa Internacional Comptable (NIC).

La propera aplicació d'aquestes normes constitueix un canvi important respecte les actuals, existents en diferents països. L'economia andorrana està pendent de la creació d'un pla compta-

Què fem?

Postgrau en gestió financera

ble propi que haurà de seguir les directrius internacionals i és, en aquest context, que es fa necessària una bona preparació per saber adaptar la informació comptable a la pròxima aplicació de les NIC.

És també en aquest primer mòdul, on s'actualitzaran els coneixements sobre les noves lleis que fan referència al sistema impositiu andorrà.

L'objectiu del segon mòdul: *estratègia de creació, finançament i gestió d'empreses* és dotar als alumnes d'una sèrie de recursos per poder aplicar les tècniques o eines més útils per a la gestió empresarial, en la que es recolzarà la seva estratè-

gia global. Aquest segon curs està especialment indicat per als professionals que realitzin funcions o tinguin responsabilitats en l'àmbit financer i també per a les persones que desenvolupin la seva activitat en altres àrees de l'empresa, però hagin de prendre decisions fonamentades en la informació economicofinancera.

Rosa M. Mariño Mesías

Programa acadèmic

Mòdul I. Comptabilitat i fiscalitat empresarial.

- Introducció a les normes internacionals
- Existències
- Deutors i creditors. Diferències de canvi
- Immobilitzat financer
- Grups de societats
- Ingressos i despeses
- Immobilitzat material i immaterial
- El model impositiu indirecte andorrà

Mòdul 2. Estratègia de creació, finançament i gestió d'empreses.

- Creació d'empreses
- Finançament d'inversions i circulant
- Mercats financers
- Anàlisi d'estats financers
- Operacions financeres
- Sistemes de generació de llistats i pressupostos anuals
- Gestió de tresoreria
- Planificació estratègica
- Control de gestió

Comunicat

Fa pocs dies va tenir lloc un fet que va commocionar a la comunitat universitària internacional i, tot i ocórrer a milers de quilòmetres, ens va colpir com si hagués succeït a casa nostra. Un estudiant universitari va assassinar a sang freda a més de 30 persones, estudiants i professors de la Universitat Politècnica de Virgínia. Arran d'aquest fet tant incomprensible s'ha obert un debat, massa antic, sobre la tinença d'armes. Recordem que, als Estats Units, qualsevol ciutadà pot accedir a tenir una arma per defensa pròpia segon la seva Constitució. Però aquest fet tant

reprovable ens mostra que la societat dels Estats Units, malgrat els seus innegables èxits econòmics, viu immersa en la cultura de la violència i de la por. La por que els ha dut a armar-se fins a les dents, tant a nivell nacional, com personal. El fet que aquest terrible succés s'hagi produït en una universitat, espai de llibertat i de coneixement, ens fa palesa la inutilitat de combatre la por amb violència i la necessitat de buscar altres mitjans per resoldre els conflictes.

Consell editorial

Parlem?

Cultura democràtica: opció o obligació?

El dia 31 de març el Diari d'Andorra va publicar un article on es feia un resum de l'informe presentat pel l'Institut de Drets Humans a la seva assemblea general. En aquest informe, l'Institut acusava les classes dirigents de poca cultura democràtica.

Aquesta notícia, que ha tingut un escàs ressò mediàtic, em produeix emocions contradictòries. D'una part em dóna esperances de veure que es comencen a aixecar veus crítiques dins del propi país (des de fora, i per vergonya dels nostres dirigents, ja fa temps que han sorgit) i per una altra em produeix tristesa de veure que el raig d'esperança i il·lusió que va suposar per molts la Constitució del 93 ha quedat en res.

L'article destaca bàsicament la manca de cultura democràtica que existeix, en les institucions públiques d'Andorra, en temes com la donació de sang, les proves mèdiques als immigrants, la tardança en la ratificació dels acords internacionals, etc. Les declaracions públiques dels nostres dirigents sobre aquests temes, fan avergonyir-nos del nostre país i que ens plantejem si encara estem a l'època dels Pareatges.

Però aquesta manca no només es restringeix a l'àmbit públic i polític, ja que també és un mal que afecta al sector privat. La no aprovació de lleis que regulin l'activitat sindical (encara que està recollida a la Constitució), la mancança de polítiques que promulguin l'associacionisme, etc, fa, que a les empreses les persones que mostren un esperit col·lectiu i contestatari amb el poder establert, estiguin mal vistes i moltes vegades en sofreixin conseqüències, fins i tot de tipus personals. Aquí encara regeix aquella frase de: *qui paga mana*, i normalment ja sabem com continua (si no estàs d'acord ja pots...).

Aquesta tardança en el desenvolupament d'una cultura democràtica, fa plantejar-nos si aquest fet és casual. I aleshores la pregunta que em faig és: a qui li pot interessar aquesta tardança?. Si sóc sincer, crec que a ningú mínimament conscient se li poc ocórrer anar en contra d'un fet que només pot aportar més llibertat, participació i benestar a la nostra societat.

Però si a més a més de sincer sóc una mica mal pensat, puc arribar a deduir que paraules com llibertat, participació, etc, i els canvis que aques-

tes comporten, encara li fan por a algú del nostre país. No hem d'oblidar que la cultura democràtica és l'eina essencial per a que una societat experimenti canvis de tota mena: socials, polítics, econòmics, etc.

I aquí és on radica el quid de la qüestió: en els canvis.

La societat del nostre país sembla que estigui experimentant grans canvis, i en alguns aspectes és ben cert, però també ho és que en d'altres no són més que simple maquillatge. Només hem de mirar aspectes com l'econòmic (on la distribució de les rendes cada vegada produeix més diferències econòmiques i on l'oligarquia econòmica de tota la vida continua manant), el polític (on només continuem votant una minoria i on els polítics són els de sempre), etc.

Reconec que aquesta no és una tendència només del nostre país, encara que aquí estigui més accentuada. A qualsevol societat li costa acceptar els canvis, i més si aquests afecten a temes importants. Només hem de veure el debat suscitat fa uns mesos a Catalunya sobre si Montilla podia ser candidat a la Generalitat de Catalunya sense ser català de naixement. Tant debò algun dia tinguem el mateix problema en el nostre país, ja que això significaria que hem assolit una maduresa democràtica que per desgràcia avui no tenim.

Crec que és feina de tots nosaltres reclamar als nostres dirigents, polítics, socials, econòmics, etc que prenguin mesures que fomentin el desenvolupament d'aquesta cultura. No oblidem que no sorgeix per generació espontània, sinó que és un llarg procés al qual per desgràcia ja arribem amb retard.

Si volem estar preparats per als reptes que se li presenten a Andorra en un futur proper hem d'acceptar els canvis que aquests reptes representen, estiguem o no d'acord amb ells.

La cultura democràtica no és una opció, sinó que és una obligació, si no volem seguir sent un país *diferent*.

Manuel Cayetano Vieitez

Parlem?

El món del déu d'ultratomba Osiris

Els egipcis parlen de “funerals d’Osiris” quan el gra de la sembra s’enfonsa a la terra i de “resurrecció d’Osiris” quan comença la germinació. (...) (Plutarc, Isis i Osiris)

Els egipcis varen creure molt aviat en la vida d'ultratomba, i aquesta creença l'aprengueren en el culte agrari del Neolític. En efecte la soteriologia dels egipcis predinàstics de l'Alt Egipte procedia de la soteriologia agrària dels temps neolítics.

L'adveniment de l'agricultura s'acompanyà d'una important transformació en l'àmbit de l'imaginari de les comunitats humanes, així l'home neolític transformà profundament el seu univers imaginari i el seu món espiritual en fer-se agricultor. No menys importants foren les conseqüències del descobriment de l'agricultura per a la història religiosa de la humanitat. La domesticació de les plantes ocasionà una situació existencial abans inimaginable, així doncs, l'agricultura va revelar el misteri de la regeneració vegetal: vida-mort-vida, és a dir, una doctrina de la salvació inspirada per la vida de les plantes cultivades; com les llavors s'enterren per tal que fructifiquin, així els difunts s'enterren per tal de renèixer en un més enllà. Aquestes idees i creences es perpetuaren en les grans religions del món antic.

Com la majoria de pobles primitius, sembla ser, que els egipcis, des del seu origen més remot, donaren culte a les forces de la naturalesa, al cel, a la tempesta, al sol, a la lluna. I com totes les civilitzacions antigues, la cosmogonia ocupà la primera part dels texts sagrats egipcis, tractant d'explicar tot allò que escapa al reduït àmbit del coneixement humà. Si bé, tal i com ho recordem en el Neolític, crida l'atenció com, també pels egipcis, totes les accions i tots els objectes reals, sagrats, dignes de ser recordats, van tenir lloc o van ser creats en el principi dels temps, en el moment de la cosmogonia, que ells anomenaven *sep tepy*, la *primera vegada*. Tot allò que és significatiu ho és perquè remet a accions desenvolupades pels déus en el moment de la creació; o sigui, el seu món real estava constituït per objectes que responien a arquetips i per accions que repetien actes primordials, o sigui, en ambdós casos, per imitacions o repeticions, per un etern retorn.

Sens dubte, que l'existència mateixa de la civilització egípcia es devia a un important fenomen natural que es reproduïa cada any: la crescuda i inundació del Nil. Quan les aigües es retiraven, deixaven una capa de llim, molt ric en minerals, que fertilitzava la terra. Aquest fenomen es repetia any rere any. És característic d'Egipte el ressaltar per damunt de tot la influència del rei sobre la crescuda del riu. Aquesta connexió s'expressava també en els rituals. La societat egípcia estava enterament adaptada a la succes-

sió cíclica de les estacions i es movia en harmonia amb la naturalesa a través d'una seqüència recurrent de festivals religiosos. Egipte reflectia el ritme natural de les estacions al llarg de l'any oficial, hi havia festivals anuals en connexió amb la crescuda del Nil i al final de la inundació amb la resurrecció d'Osiris, i la recol·lecció de la collita. Cal mencionar, alhora, sobre la importància, que des d'un principi adquiria el temps i el ritme de les estacions per a l'experiència religiosa de les societats agràries. La solidaritat de les societats agràries amb els cicles temporals explicaren també moltes de les cerimònies que apareixien per tot arreu en simbiosi amb els ritus agraris.

Egipte d'acord amb la seva interpretació estàtica del cosmos pensava que la vida era eterna i paradoxalment negava la realitat de la mort, però la paradoxa final d'aquesta creença és el fet de trobar com el rei no era un mortal, sinó un déu i aquest era el concepte fonamental de la reialesa egípcia, o sigui, que el faraó era d'essència divina, un déu encarnat la funció principal del qual era mantenir l'harmonia entre l'existència humana i l'ordre sobrenatural: el rei governa i administra per tal d'estendre i garantir l'ordre i la integració còsmica. Molt aviat en la reialesa de l'anomenada dinastia 0 ja es caracteritzava per un ritual funerari de caràcter ctònic, provinent de la soteriologia agrària dels temps neolítics precedents. Més tard ja en temps dinàstics, aquest credo serà personificat pel déu Osiris, déu de la vegetació i de les collites, convertint-se en el déu de la vida i de l'existència. Per als egipcis, Osiris, déu agrari per excel·lència, fou també el déu dels morts i per això el déu d'ultratomba del bé i de la fertilitat, el qual garantia a tots els fidels que s'ho mereïessin l'estada eterna i feliç en els Camps Elisis (el paradís).

En termes mitològics, la doctrina egípcia de la reialesa es personificava en dues grans divinitats: Horus que és la figura mitològica del rei viu, i Osiris, el déu mort i ressuscitat, que és la figura mitològica del rei difunt i ressuscitat en el més enllà, així com de tots els ancestres de la reialesa. En el mite, com és sabut, Horus és el fill d'Osiris, el *primer rei*, i d'Isis, la seva esposa; Isis el va concebre quan Osiris ja era mort. Segons una de les versions, es recull la hipòtesi que fou Osiris qui ensenyà l'home el cultiu del blat, a més el seu festival començava conreant la terra. La història que les seves despulles desmembrades foren repartides per tota la terra, pot ser una manera mítica de representar ja sigui la sembra, ja sigui ventar el blat. Aquesta interpretació està recolzada en la llegenda, ja que Isis va emprendre la *gran recerca* i va aconseguir retrobar tots els bocins d'Osiris, recollint-los en un cistell de ventar gra. Els texts del sarcòfag d'Ankhenesneferibre, baixa època, dinastia XXVI, segle VI a.C., ens diuen:

Parlem?

El món del déu d'ultratomba Osiris

(...) *Salve! Tu ets Osiris, el gran déu vivent, que ha parit el gra, que ha fet cada cosa que ha vingut a l'existència a partir dels seus membres (...)*

El culte que se li donà a Osiris procedeix de la vida agrícola del període neolític, ja que la resurrecció de la naturalesa a la primavera, després del letàrgic hivern, i el miracle de la germinació del gra confiat a la terra, feren néixer la idea que si la mort succeeix a la vida, aquesta procedeix de la mort. Això comportà també l'aparició de rituals propiciatoris de les collites, entre les quals pot comptar-se el sacrifici humà. D'altra banda, tal creença fou la raó per la qual la víctima era sacrificada per a que la seva mort perpetués l'eterna renovació de la vida. Cal recordar el paral·lisme existent també en els continguts del mite d'Osiris, assassinat per Set. La mateixa idea que es troba a la base dels sacrificis humans, ha portat als homes a integrar en el culte agrari el culte funerari als morts.

Osiris fou el déu de la mort i del més enllà, encara que en un principi era un déu agrari que anà adoptant trets d'altres déus; geni dels cereals, esperit de la vegetació i davant tot déu de la resurrecció. Els textos dels sarcòfags del Regne Mitjà l'identifiquen amb el gra i amb el blat, símbol de la llavor que mort i reneix, més tard en forma d'espiga encarnava la renovació i el renaixement de la terra després de la inundació; Osiris moria en l'estació més seca i renaixia

després de la retirada de les aigües de la crescuda. Osiris, des de l'època més remota, és el déu creador, és el blat que se sembra, l'aigua nova de la inundació. Déu de la vegetació; mort amb les plantes i reneix a la primavera amb el blat que creix; és el camp que emergeix després de la crescuda del Nil i, perquè mort periòdicament, és també el déu dels morts. Osiris és el Nil. Osiris, que assumia l'aspecte d'un déu universal, reunia tots els atributs més notables del culte agrari, Osiris, com a déu gra, és essencialment déu de la fertilitat.

Amb el mite osiriàc, és probable que la religió guanyés altres horitzons. Es pot destacar, consegüentment, com Osiris va constituir el principi del bé en la lluita contra el principi del mal. Osiris en vida fou un sobirà bo i civilitzador, que conjuntament amb la seva esposa Isis van ensenyar als homes, entre altres coses positives, l'art de conrear els camps. Però el seu germà, el malvat Set, el va assassinar. A partir d'ací és probable que l'home es plantejés el problema del bé i del mal, és a dir el problema moral, i comencés a concebre la moral com revelada pel déu que presideix els destins d'ultratomba.

Josefina Porras

Qui és qui?

Reconeixeu la persona amb aquest perfil?

1- Si naufraguéssiu en una illa deserta, a qui us agradaria trobar?

Una barreja de família i amics.

2- Digueu-nos dues coses (materials) de les quals no podríeu prescindir en la vostra vida quotidiana

El rellotge i l'ordinador.

3- Quina és la vostra virtut més gran?

La constància encara que no sé si és una virtut o un defecte!

4- Quin és el vostre major defecte confesable?

El desordre, aquest sí que és un defecte!

5- Quin és l'últim llibre (pel llibre) que heu llegit (vist)?

Blau de Prússia.

6- Què és el que més us agrada de treballar a la UdA?

Els companys/es i la diversitat de la pròpia feina.

7- Digueu-nos una cosa que canviariu de la UdA

Proposo un objectiu assolible a curt termini: canviaria la pàgina web i, especialment, el seu editor. Ens podria portar més estudiants.

Solució al *Qui és qui?* del mes anterior: Miquel Nicolau

Flaixos de llengua

El nou diccionari normatiu

Ja fa uns quants dies que remeno el nou *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans (el DIEC2, que ja es pot consultar en línia a <http://dlc.iec.cat>) i el primer que en destacaria no és la inclusió de noves paraules (2.400 entrades) ni –com va fer un periodista d'aquests que sempre han de donar la volta a les coses, encara que acabin donant-se la volta a ells mateixos– el *rebuig de dotze andorranismes*.

Per mi, el més remarcable d'aquesta edició és la millora tècnica en la disposició i en l'elaboració del material; els articles estan més ben organitzats, amb una numeració més clara, hi ha més exemples, més informació gramatical i més clara, i sortosament han desaparegut comentaris com *En algunes contrades*. Vegem-ho amb exemples.

Les subentrades s'han inclòs sistemàticament dins l'article corresponent al seu nucli sintàctic. O sigui, sintagmes lexicalitzats com *jugar a la borsa*, *jugar-se la camisa*, *jugar amb foc*, etc., són dins de l'article *jugar*, i abans no (p. ex.: *jugar-se la camisa* era a l'entrada de *camisa*).

Com deia, el DIEC2 ha rectificat i no dona informació sobre un suposat abast geogràfic limitat i difús que només s'aplicava a alguns mots:

(DIEC1) **palmar**² *m.* En algunes contrades, lleixa¹.

(DIEC2) **palmar**² *m.* Lleixa **I**.

També s'han suprimit expressions com ara *Dit de*, *Nom donat a*, *Qualsevol de*, etc.:

(DIEC1) **acollidor** -a² *adj.* [...] Dit d'un lloc agradable, [...]

(DIEC2) **acollidor** -a² *adj.* [...] Agradable, [...]

També cal destacar que les remissions són més explícites i clares. Per exemple, el nou DIEC incorpora el terme *estatunidenc* -a, que és més precís que *nord-americà* -ana perquè els canadencs i els mexicans també són nord-americans. L'entrada del mot *estatunidenc* ens remet a la segona accepció de *nord-americà*. (El subratllat és meu.)

estatunidenc -a *adj. i m. i f.* Nord-americà **2**.

nord-americà -americana *adj. i m. i f.* [...] **2** **1** Natural dels Estats Units de l'Amèrica del Nord. **2** **2** *adj.* Relatiu o pertanyent als Estats Units de l'Amèrica del Nord o als seus habitants.

Un altre exemple més nostrat:

pitavola *f.* Papallona **1**.

Aquest **1** vol dir que *pitavola* és el mateix que la primera accepció de *papallona*. O sigui, el diccionari ens diu que *pitavola* és un *individu adult dels insectes lepidòpters* [...], no pas un obturador (3a accepció de *papallona*) ni un estil de natació (4a accepció).

I ja que parlem de gentilicis, al DIEC2 no hi surten els d'Andorra perquè encara s'ha d'aprovar el nomenclàtor del Principat i no seria lògic que el nou diccionari incorporés **massanenc** -a o **maçanenc** -a sense que abans s'hagi aprovat el topònim oficial. El DIEC2 recull 150 gentilicis nous, com per exemple *ruandès*, *vila-realenc* i *azerbaidjanès*.

Pel que fa als andorranismes, algun periodista expert en la matèria va sentenciar que

la no-inclusió d'andorranismes com *clípol* comporta que escriure aquests mots continuarà sent un "error lingüístic". És totalment al revés. Com va dir una persona que sí que en sap, si volem que algun dia *clípol* surti al DIEC "l'hauríem de fer servir molt més".

Al nou diccionari hi ha andorranismes (*arrest*, *aute*, *averia*, *batlle*, *casa comuna*, *donja*, *foc i lloc*, *manador*, *pitavola*, *providència*, *raonador del ciutadà*, *serenalla*, *tabac espallat*, etc.) i altres mots que no són exclusius d'Andorra (*botir-se*, *carrota*, *murga*, etc.).

Resumint: ara tenim 516 afixos més (*filmo*-, -màtica, *immuno*-), articles suprimits (*alapidar*, forma antiga de *lapidar*), canvis gràfics (*àlter ego*, quan abans era *alter ego*; *ainar*, abans *ahinar*), revisió de definicions (s'ha passat de: **bledejar** *v. intr.* Una persona, esp. una dona, ésser més o menys bleada; [...] a: **bledejar** *v. intr.* Una persona, ésser més o menys bleada.), addició d'accepcions (ara, els cabrons i les cabrones també som persones que fem males jugades), articles suprimits (**trialsín* per *bicicròs*), modificació de definicions (una mesquita passa de ser el temple dels mahometans a ser l'edifici destinat a la reunió de la comunitat musulmana i, sobretot, a l'oració) i un munt de termes nous (*biodiversitat*, *bric*, *cànnabis*, *càrtel*, *càsting*, *discjòquei*, *internauta*, *mar arrissada*, *mòdem*, *pirata informàtic*, *píxel*, *sommelier*, *tsunami*, *urbanita*, *xat*, etc.).

Marc Cortès Minguet

Info-Ud'A

Publicació del nou pla d'estudis de la Diplomatura en informàtica de gestió

El primer pla d'estudis de la diplomatura en informàtica de gestió es va iniciar el curs 93/94 i es va publicar l'any 1996 (BOPA núm 16 - any 8 - 06/03/1996).

L'evolució tecnològica en el període transcorregut i l'impuls polític i estratègic de la creació d'un espai europeu d'ensenyament superior amb un nou sistema de crèdits que facilités la mobilitat dels estudiants, aconsellaven fer algunes actualitzacions, tant en continguts com en la seva càrrega percentual.

És en aquest context que apareix aquesta nova proposta de pla d'estudis (BOPA núm 36 - any 19—25/04/2007), molt més flexible, ja que incorpora assignatures optatives que permeten als alumnes seguir diferents recorreguts pedagògics.

Aquest nou pla d'estudis de la diplomatura en informàtica de gestió es va iniciar, de forma pilot, el curs acadèmic 2004/2005, essent la promoció d'aquest any 2007 la primera que haurà seguit tots els estudis segons el nou pla.

Curs d'iniciació i fonamentació en bioètica

La Universitat d'Andorra oferirà novament durant els mesos de maig i juny el Curs d'iniciació i fonamentació en bioètica, amb la col·laboració de l'Institut Borja de Bioètica de la Universitat Ramon Llull. Aquest curs va dirigit a llicenciats i diplomats universitaris de l'àmbit de la salut, del treball social i del dret, entre d'altres.

Els objectius del curs són, d'una banda, proporcionar coneixements específics i complementaris fonamentals de la bioètica als professionals dels diversos camps i, d'altra banda, facilitar el diàleg interdisciplinari amb tots els participants.

La matrícula està oberta fins al 15 de maig.

Cloenda de l'Aula Magna 2006-2007

La segona edició de l'Aula Magna està arribant a la seva recta final. El dia 5 de maig s'iniciarà l'últim mòdul, mòdul d'empresa. Per finalitzar aquest curs, el dia 31 de maig se celebrarà la conferència de cloenda amb la presència de la periodista catalana, especialitzada en Internet, Mercè Molist.

Diada universitària 2007

El dia 26 d'abril va tenir lloc la Diada universitària 2007 organitzada per la Universitat d'Andorra amb la col·laboració del Comú de Sant Julià de Lòria. L'objectiu de la Diada és donar a conèixer, tant les instal·lacions com l'oferta formativa de la Universitat als alumnes preuniversitaris d'Andorra.

En aquesta edició hi van participar més de 400 alumnes de primer de batxillerat o equivalent dels tres sistemes educatius, que van poder gaudir d'un dinar i un concert del grup Anonymous a la plaça de Germandat. A la tarda van visitar les instal·lacions de la Universitat on hi havia els punts d'informació dels diferents estudis.

Presentació de la *Toulouse Business School* als alumnes

El 26 d'abril, la *Toulouse Business School*, amb seus a Tolosa i a Barcelona, va fer una presentació de la seva oferta de màsters als alumnes de la diplomatura en administració d'empreses.

La presentació va anar a càrrec de la Sra. Marie-Odile Dominique, cap de relacions internacionals d'aquesta escola, que va presentar als alumnes tota l'oferta formativa de la institució, així com el model formatiu i les vies d'accés.

Info-Ud'A

Diada internacional d'infermeria

En motiu de la diada internacional d'infermeria - 12 de maig - l'Escola d'Infermeria organitzarà, amb la participació dels estudiants, algunes activitats amb la col·laboració del Col·legi d'Infermeres i Llevadores d'Andorra i comuns. Serà SORPRESA!

Obertura de les preinscripcions per al curs 2007-2008

El 12 de febrer es va obrir la preinscripció de la nova formació de primer cicle en Ciències de l'Educació. Fins a la data d'avui s'han inscrit 57 persones.

Del 9 al 23 de març es va obrir la preinscripció de l'especialitat en infermeria Obstetricoginecològica (llevadora). 17 infermeres van realitzar la seva preinscripció. El procés de selecció va finalitzar el 19 d'abril, quedant seleccionades dues candidates per accedir a la formació.

El 10 d'abril es va obrir el primer període de preinscripció a la resta de formacions presencials:

- Universitaris de primer cicle
  - Infermeria
  - Informàtica de gestió
  - Administració d'empreses
- Ensenyament professional superior
  - Informàtica de gestió
  - Administració i finances
- Curs d'accés a l'ensenyament professional superior

Campanya promocional i renovació del web

Durant els mesos de maig i juny tindrà lloc una campanya promocional del període de preinscripcions per al curs 2007-2008. La campanya preveu espots televisius, falques a emissores de ràdio, anuncis a la premsa diària nacional i a publicacions mensuals dels territoris veïns, a més d'algun *banner* a Internet.

També està previst un canvi en l'estil gràfic del nostre web, que hauria d'estar finalitzat aquest estiu.

Els rectors de les universitats de la Xarxa Vives han elegit nou president a Barcelona

Els rectors de les 20 universitats de la Xarxa Vives s'han reunit a la Universitat Abat Oliba CEU (Barcelona) per elegir com a nou president de la Xarxa, el rector de la Universitat Miguel Hernández d'Elx, Jesús Rodríguez Marín, en haver-se complert el semestre de presidència del rector Josep Maria Alsina.

A més de l'elecció de nou president, s'ha aprovat el programa d'activitats per a l'any 2007 del qual cal destacar, entre altres actuacions, el començament del Programa Algèria Universitats, el major projecte de cooperació entre xarxes universitàries a la Mediterrània; la participació en la Fira Internacional del Llibre de Frankfurt dins del pavelló de la cultura catalana com a convidada d'honor, amb un estand propi de les universitats; la creació d'una xarxa en l'àmbit d'universitat i ocupació, en el marc de l'euroregió universitària Pirineus - Mediterrània; i el programa d'activitats commemoratives del 75è aniversari de les Normes de Castelló.

Nou servei de préstec *in situ* a les biblioteques del CBUC per als membres de la Universitat d'Andorra

A partir de l'1 de maig, el personal de la Universitat d'Andorra i els seus investigadors podran demanar documents en préstec a qualsevol biblioteca que visitin del Consorci de Biblioteques Universitàries de Catalunya (CBUC). Aquest servei amplia les possibilitats del préstec interbibliotecari en permetre que els membres de la Universitat d'Andorra puguin demanar, *in situ*, a qualsevol biblioteca del consorci el préstec d'un document. Els documents es deixaran, com a mínim, 8 dies en préstec i es podran retornar als Serveis bibliotecaris de la Universitat d'Andorra. Abans de poder utilitzar aquest servei per primera vegada caldrà notificar-ho als Serveis bibliotecaris de la Universitat d'Andorra.

Agenda de la Universitat

- **4 de maig:** cafè informatiu
- **4 de maig:** seminari *Ajuts a l'anàlisi prospectiu per a la presa de decisions amb full de càlcul* (CPP 2007)
- **11 de maig:** dia internacional d'infermeria (12 de maig)
- **17 i 18 de maig:** seminari *Competències d'innovació i creativitat per potenciar el capital humà de l'empresa* (CPP 2007)
- **17 i 18 de maig:** participació de la Universitat d'Andorra a la cimera de ministres d'ensenyament superior del procés de Bolonya a Londres
- **21 de maig:** retransmissió de la darrera òpera, del programa Òpera oberta 2007, *Khovantxina* de Modest Mussorgski
- **Del 14 al 25 de maig:** estada formativa d'un estudiant *cadre de salut* a l'IFCS de Poitiers
- **24 i 25 de maig:** seminari *Introducció al IPv6* (CPP 2007)
- **25 de maig:** visita a la Universitat de l'*Institut de Formation en Soins Infirmiers de Carcassonne*
- **31 de maig:** cloenda Aula Magna

Postres de música

Recomanacions literàries

Persépolis

Marjane Satrapi
Norma, 2006

Persépolis és un còmic autobiogràfic escrit per una dona iraniana que ha tingut el coratge de relatar-nos sense pèls a la llengua les seves vivències a l'Iran dels anys 80 en plena revolució islàmica. El relat comença explicant-nos com amb l'arribada de la revolució islàmica, una nena de deu anys, que cursava estudis a l'escola francesa laica i mixta, es veu de sobte obligada a portar el mocador i a estudiar separada dels seus companys masculins en nom de la revolució cultural. Satrapi ens transporta a una realitat asfixiant a través de la mirada d'una nena de 10

anys, entre innocent i irònica a la vegada. Perquè sentit de l'humor no li manca a la protagonista per narrar com els guardians de la revolució es dedicaven, i encara a data d'avui ho fan, a patricular els carrers a la captura de dones amb el mocador mal posat o amb qualsevol senyal de vestimenta occidental. Unes vinyetes que no només retraten la història d'una dona, sinó d'un poble, l'Iran, que lluita pel reconeixement de la seva cultura mil·lenària aixafada pel fonamentalisme islàmic.

Satrapi va ser guardonada amb el Premi de la Paz Fernando Buesa l'any 2003 per la defensa dels valors humans i la tolerància.

Alexandra Saz Peñamaria

Historia.

National Geographic
Mensual
RBA Revistas
Barcelona

La Historia és un tema que normalment sol provocar reaccions contràries. O t'agrada amb passió o la trobes pesada i avorrida. Aquesta segona reacció en part es deguda al fet que tradicionalment les publicacions relacionades amb aquest tema solien ser molt poc amenes. Es precisament aquesta, la principal característica d'aquesta revista, que fa que estigui a l'abast de tots els públics.

No estem davant d'una publicació escrita i destinada als experts de la matèria que, fins i tot, poden trobar que no aprofundeix en excés en els temes tractats, sinó que estem davant d'una revista escrita per experts amb l'objectiu de fer una divulgació general de temes d'història.

Aquest objectiu no impedeix que els temes tractats tinguin un rigor històric, el qual està present en tota la publicació. A més a més, per fer més amena aquesta divulgació la publicació està plena de excepcionals fotografies com correspon a una publicació que porta el segell de *National Geographic* (les publicacions d'aquesta institució que destaquen arreu del món pels seus increïbles reportatges fotogràfics).

Un altre element destacable és que la revista aporta notícies d'actualitat (dates i continguts d'exposicions, descobriments recents, publicació de llibres, etc), així com bibliografia dels temes tractats per si algú vol ampliar els seus coneixements.

Tots aquests elements fan que estiguem davant d'una publicació ideal per introduir-nos en el meravellós món de la Història.

Manuel Cayetano Vieitez

Postres de música

Càlcul mental (II)

A continuació trobareu un mètode ràpid per a calcular el quadrat de nombres de dues xifres sense necessitat d'utilitzar la calculadora.

Quan finalitzen en 2:

Al quadrat de la desena pròpia li afegim un zero, li sumem quatre vegades la desena pròpia i per últim afegim un 4.

Ex. 522, quadrat de la desena pròpia ($5 \times 5 = 25$) li afegim un zero (250) li sumem quatre vegades la desena pròpia ($4 \times 5 = 20$) i tindrem $250 + 20 = 270$ que si hi afegim un 4 obtindrem 2704

Quan finalitzen en 3:

Al quadrat de la desena pròpia li afegim un zero, li sumem sis vegades la desena pròpia i per últim afegim un 9

Ex. 532, quadrat de la desena pròpia ($5 \times 5 = 25$) li afegim un zero (250) després li sumem sis vegades la desena pròpia ($6 \times 5 = 30$) i tindrem 280 que si hi afegim un 9 obtindrem 2809

Criptoaritmètica

La criptoaritmètica consisteix en reemplaçar les xifres per lletres en la transcripció d'una operació aritmètica clàssica. El problema consisteix en trobar les xifres que corresponen a cada lletra tenint en compte que la primera lletra mai no pot ser zero.

$$\text{DONALD} + \text{GERALD} = \text{ROBERT}$$

NOTA: Els tres són múltiples de 5.

Es sortejarà un premi entre tots els que facin arribar la solució correcta argumentada a: butlleti@uda.ad abans del 24 de maig del 2007.

Florenci Pla Altisent

Solucions del mes anterior:

Criptoaritmètica:

$$\text{S O L} + \text{S O L} = \text{L U N A}$$

Solució:

De les múltiples solucions que té aquesta suma, només dues compleixen la condició que el resultat és múltiple de 3.

$$531 + 531 = 1062$$

$$651 + 651 = 1302$$

Florenci Pla Altisent

Recepta de cuina

Ous remenats amb tomàquet i tonyina

Ingredients:

Ous frescos
Tomàquet en conserva
Tonyina
Orenga, oli, sucre, pebre negre i sal.

Elaboració:

En una paella amb una mica d'oli, s'hi tira unes quantes cullerades per persona de tomàquet en conserva, una mica de tonyina, un pessic de sal,

un d'orenga i una mica de sucre i de pebre negre molt. Es deixa coure fins que el tomàquet estigui completament desfet i concentrat.

En aquest punt s'hi tira un ou per persona, i es continua remenant fins que l'ou faci fils i sigui ben cuit.

Es serveix calent, acabat de fer. També es pot fer amb menta o alfàbrega en comptes d'orenga.

Bon profit!!

Florenci Pla Altisent

Voleu rebre
l'e-com.Ud'A?

Us hi podeu subscriure enviant un missatge a l'adreça electrònica butlleti@uda.ad. No oblideu d'indicar la vostra adreça electrònica.